

¹Mivel tehát Krisztus testben szenvedett, vértézzétek fel magatokat azzal a felismeréssel, hogy aki testileg szenved, az elszakad a bűntől, ²hogy többé ne emberi vágyak, hanem az Isten akarata szerint éljétek le testi életetek hátralevő idejét. ³Bizony, elég volt abból, hogy a múltban a pogányok szokása szerint kicsapongásokban, kívánságokban, részegeskedésekben, dorbézolásokban, tivornyázásokban és szétségtelen bálványimádásokban éltetek. ⁴Azért haragusznak rátok, sőt káromolják Istent, mert nem rohantok velük együtt a kicsapongásnak ugyanabba a posványába. ⁵De számot fognak adni annak, aki készül ítélni élőket és holtakat. ⁶Mert a holtaknak is azért hirdettetett az evangélium, hogy testben, emberi mértékek szerint ítéltessenek meg, de éljenek Isten szerint lélekben.

Kedves Testvéreim!

Vízkereszt ünnepéhez hozzátartozik a karácsonyfa leszedése. A mi karácsonyfánk kapott még egy hét haladékot, tegnapi terveztük, hogy búcsút veszünk tőle. Már hullik, az ágak meghajlottak, már nem pompázik úgy, mint szenteste. De a gyerekek még egy kis haladékot kértek. Még szerdái megkegyelmeztünk a fának.

A múlt héten arról beszéltem, hogy ezen a vízkereszten olyan téma került elénk, amely leginkább advent környékén szokott, ez az utolsó ítélet, Jézus visszatérése. Mivel a vízkereszt, ahogy azt elmondtam a múlt héten, az Isten dicsőségére e világban való megjelenéséről szól, tehát a karácsonyi gondolatot bontogatja, ezért valóban meglepő volt a múlt heti ige: az Úr napja úgy jön el, mint éjjel a tolvaj. Akkor arról beszéltem, hogy az ige arra figyelmeztet bennünket, hogy azt a napot várjuk, hiszen az a nap a keresztyén ember számára a legboldogabb nap lesz. Csakhogy sokszor nem így tekintünk rá, ha egyáltalán eszünkbe jut. Jól érezzük magunkat a mi kis életünkben és nem is szeretnénk ezen változtatni, nem várjuk azt a napot, amikor ki tudja, hogy mi lesz. Úgy vagyunk vele, mint a gyerekek a karácsonyfával... inkább maradjon, lehet, hogy nem annyira szép, de legalább van... Ne sürgessük ezt az ítélet nap dolgot, jó nekünk abban, amiben élünk. Ne változtassunk ezen. Ha belegondolunk, akkor erről szólnak az imádságaink is: Istenem kérlek adj nekem békés életet, egészséget, biztonságot... Pedig ezeket Jézus egyáltalán nem ezeket kínálta. Nem ő, hanem a többi vallás mondja azt, hogy ha ezt és ezt a gyakorlatot, embert, hitrendszert követed, akkor boldog életed lesz, akkor békességben élhetsz, akkor egészséges vagy. Már az ószövetségben is olvashatunk ilyen gondolatokat: biztosan azért szenvedsz, mert nem azt teszed, amit az Isten mond. Tény, hogy Isten nem hagyja a bűnt büntetés nélkül, de azt ő sohasem mondta, hogy a szenvedés, a megpróbáltatások, a nehézségek nem lesznek az életünk része, ha őt követjük. Sőt Jézus arról beszélt a tanítványainak: aki én utánam akar jönni, vegye fel a keresztyét és kövessen engem. Boldogok, akiket az igazságért üldöznek...

Mai igénk ebben a dologban szeretne eligazítani bennünket. Péter szavai ezek, olyan közösségekhez, amelyek éppen az első nagy keresztyénüldözés idején, Domitianus császár idején életek, és rengeteget szenvedtek a hitük miatt. Könnyű lenne példaként állítani őket magunk elé, hogy lám, őket üldözték, és mégis kitartottak, kövessük az ő példájukat, hiszen minket nem is üldöznek, sokkal inkább kellene nekünk hitben járni, komolyabban venni a keresztyénségünket. De nyilván Péter is azért ragad tollat, és írja le ezt a levelet, mert biztatni bátorítani kell a szenvedések idején a gyülekezetet. Mert ez egy új helyzet, amíg nem üldözték őket, addig valószínűleg ők is éppen úgy gondolkoztak ahogy az emberek többsége. Az Istennel való kapcsolat boldoggá tesz, jó nekem, jobb lesz tőle az életem. Aztán jöttek a gúnyolódó megjegyzések, a kiközösítések, az üldözés, és máris megváltozott a helyzet. Ja, hogy ez ezzel jár, akkor ez már nem kell. Az első időkben is sokan fordultak el a hittől, mert az nem az ő szájzük szerinti volt, még Jézust is sokan otthagyták, mert félték attól, hogy milyen következménye lesz mindannak, amit ő magáról állít. Azt mondja magáról, hogy ő Isten fia, ha követjük, akkor még minket is megköveznek istenkáromlásért. Beszéljen inkább csak a szeretetről, a békesség útjáról, a jó cselekedetéről. Sokan ma is így gondolják. De Jézus nem ezért jött. Nem azért jöttem, hogy békességet hozzak, hanem, hogy kardot... mondta egyszer.

Aki Jézust követi, az szenvedni fog a hite miatt. Aki vállalja őt, annak vállalnia kell azt is, hogy ezért támadások érik, ezért kirekesztik, kigúnyolják, akár üldözik is. Erről beszél Péter, amikor azt írja: Mivel tehát Krisztus testben szenvedett, vértézzétek fel magatokat azzal a felismeréssel, hogy aki testileg szenved, az elszakad a bűntől.

A héten hírt kaptam egy gyülekezetből. A száz fős templomban 250-en voltak karácsonykor, voltak, akik már a kertben sem fértek el ezért hazamentek. Igen, azért karácsonykor sokan eljöttek ide is, mondhatnánk erre. Csakhogy ez az gyülekezet Indiában van. A misszionáriust, aki istentiszteletet tart nem egyszer üldözték már el, fenyegették meg életveszélyesen. Volt, amikor kardokkal kergették ki a híveket a templomból, és a lelkészt úgy kellett kimenekíteni, hónapokig nem térhetett vissza a faluba. Talán így más megvilágításba kerül a 250 fő a karácsonyi istentiszteleten. Nem tudom, hogy miről beszélt a barátom azon az istentiszteleten ott Indiában, de gyanítom, hogy a mai igénkhez hasonló gondolatok kerültek elő.

Minket nem üldöznek karddal, a keresztyénség bevett vallás. Éppen tegnap emlékeztek a keresztyén felekezetek hogy 450 éve Tordán Európában elsőként kinyilvánították a vallásszabadságot. Bárki szabadon gyakorolhatja a vallását, nem érheti ezért hátrányos megkülönböztetés, mondja ki az alapvető emberi jog. És bár ez a világ számos pontján nincs így, nálunk azért elfogadott.

Péter levelének címzettjeit azért üldözték, mert nem vettek részt a többségi társadalom kicsapongó életében: *⁴Azért haragusznak rátok, sőt káromolják Istent, mert nem rohantok velük együtt a kicsapongásnak ugyanabba a posványába.*

Vajon ránk haragusznak-e ezért? Ha igen, akkor Péter szerint ez nem szomorú, hanem éppen ez mutatja azt, hogy jó úton jár valaki, hiszen: *¹Mivel tehát Krisztus testben szenvedett, vértézzétek fel magatokat azzal a felismeréssel, hogy aki testileg szenved, az elszakad a bűntől...*

Az egész levél összefüggéséből kiderül, hogy itt szenvedésen azt kell érteni, hogy valaki a hite miatt szenved, tehát nem a betegség, vagy lelki, családi trauma, esetleg gyász van a háttérben. De nézzük is meg mit mond az apostol?

Aki testileg szenved, az elszakad a bűntől. Miért? Azért mert Krisztus szenvedésének részévé válik.

Vízkereszt ünnepének elnevezéséből a keresztségre való emlékezésünk is előkerülhet. Meg vagyok keresztelve. Ez azt jelenti, hogy a kereszt az életem része lett, hogy Krisztus keresztje, az ő szenvedése és halála által nekem új életem lehet. Milyen az az új élet? Ha valóban Jézus krisztusban hiszek, akkor ezt az életet a bűntől való elszakadás jellemzi.

Péter itt nem arról beszél, hogy akit üldöznek a hite miatt, az nem követ el bűnt, hanem arról, hogy aki Jézus Krisztusban van, annak az eredendő bűn, az Istentől való elszakadottság állapota már nem sajátja.

Hogy egy példával szemléltessem: amíg nem született meg első gyermekem, addig nem voltam apa, onnantól, hogy megszületett, már apa vagyok, és ez nem mosható le, nem vonható vissza. Onnantól, hogy Jézus Krisztus belépett az életembe, már az övé vagyok, már nem vonható vissza a dolog. De hogy apaként, valóban úgy viselkedem-e mint egy apa, az már más kérdés, ha apaként viselkedem, akkor a sok mindent, ami addig természetes volt, már ne úgy fogok megtenni, mondhatjuk, hogy lemondok a gyermekem miatt néhány dolgról. Persze mondhatom azt, hogy én minden eset megyek és találkozom a barátaimmal, ahogy eddig is, de akkor a gyermekem életéből maradok ki, akkor nem tudom meg milyen érzés a tenyeremben tartva fürdetni őt, vagy ringatva elaltatni. Akkor bár én lehet, hogy jól érzem magamat a barátaimmal, de valami sokkal jobból maradok ki.

Aki Jézussal kapcsolatba került, de ez a kapcsolat nem változtatta meg az addigi életét, az kimarad valami nagyon nagy jobból.

Az oltár előtti igében Jézus első csodájáról olvastunk. A kánai menyegző, amikor a vizet borrá változtatta, méghozzá azt is tudjuk, hogy nem akármilyen borra, hanem sokkal jobb lett az, amit Jézus adott, mint amit addig szolgáltak fel, pedig egy esküvőn nyilván adtak az ilyenre.

Aki Jézussal kapcsolatba kerül, annak a „víz” életét Jézus át tudja alakítani „bor” életté, minőségi életté. Az mások számára is ízletessé, hasznossá válik. Az hatással van a környezetére. A bornak nem csupán részegítő hatása van. A ókortól kezdve a bort fertőtlenítésre is használták, hiszen a víz a legtöbb esetben fertőzött volt. A keresztyén ember így lehet bor a környezet számára, hogy Jézussal fertőtleníti, megtisztítja azt.

Lehet, hogy ez gúnyolódással jár, lehet, hogy lenéznek, kinevetnek, kigúnyolnak. Lehet, hogy megkérdezik, te miért nem teszed ezt? TE miért nem veszel lottó szelvényt? Akkor elmondhatjuk, hogy azért, mert az én életemet nem az a néhány milliárd forint teszi boldoggá, hanem az, hogy van Istenem, akire rábízhatom magam, aki akkor is mellettem áll, ha szenvedek, aki ott van a betegségemben, a bánatomban, a megpróbáltatásaimban. Van Istenem, aki megbocsát.

Péter azt mondja: *többé ne emberi vágyak, hanem az Isten akarata szerint éljétek le testi életetek hátralevő idejét.*

Indiában misszionárius barátom nem egy keresztyén közösségbe ment szolgálni. Ő a szüleinek a szülőfalujába ment vissza, miután hitre jutott. 17 éve csak ő egyedül volt a faluban keresztyén. Az unokatestvérei kigúnyolták, kinevették. A rokonai meg akarták házasítani. Rá akarták kényszeríteni a hindu szokásokat. De ő tudta, hogy Jézust szeretné elvinnie ezeknek az embereknek, és vitte, nem törődve a következményekkel. Mondta, amikor bolondnak nézték, hirdette, amikor már kardokkal üldözték. És ott van most is, de most már 250-en is vállalják vele együtt, hogy Jézusról tegyenek tanúságot.

Mindezt azért mondom el, hogy erősödjünk az ő hitükből, és lássuk, amit Péter mond az ma is valóság, és hogy mi is, merjük vállalni a keresztyénségünket, a hitünket, a Jézus Krisztus szenvedésébe és halálába vetett hitet, elmondva azt, hogy amit ő ad, az sokkal több és jobb, az minőségi bor, nem pedig fertőző víz.